

Baština Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine

Zbornik radova u čast akademika Cvjetka Rihtmana

Čović, Borivoj

1986

Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine

<https://bastina.anubih.ba/items/941766b8-b5a5-4f80-8021-a2f91bc74ae0>

Preuzeto s Baštine Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine

<https://bastina.anubih.ba/>

YU ISBN 86-7123-006-6

AKADEMIJA NAUKA I UMJETNOSTI BOSNE I HERCEGOVINE

POSEBNA IZDANJA

KNJIGA LXXVII

ODJELJENJE DRUŠTVENIH NAUKA

Knjiga 16

ZBORNİK RADOVA
U ČAST
AKADEMIKA CVJETKA RIHTMANA

Redakcioni odbor:

BORIVOJ ČOVIĆ, MIROSLAVA FULANOVIĆ-SOŠIĆ i VLADO MILOŠEVIĆ

Glavni urednik:

BORIVOJ ČOVIĆ,

dopisni član Akademije nauka i umjetnosti
Bosne i Hercegovine

SARAJEVO

1986.

JERKO BEZIĆ (Zagreb)

DIJALOŠKA USKRSNA SEKVENCA U TRADICIONALNOM GLAGOLJAŠKOM PJEVANJU SJEVERNE DALMACIJE

U vrijeme intenzivnog istraživanja tradicionalnog glagoljaškog pjevanja u sjevernoj Dalmaciji uspio sam 1963. godine naći i na magnetofonsku vrpcu snimiti napjeve dijaloške uskrsne sekvence *Žrtvi vazmenoj* (odnosno staroslavenski hrvatske redakcije *Žr'tvi paskov'nie*, latinski *Victimae paschali*) u mjestima Filip-Jakov, nedaleko Biograda na moru, Galovac kraj Zemunika u Ravnim kotarima, Tkon na otoku Pašmanu i Vrgada na istoimenom otoku. Premda navedena mjesta međusobno nisu mnogo udaljena, njihovi napjevi i tekstovi dijaloške uskrsne sekvence pokazuju stanovite razlike (vidi priložene notne primjere br. 1, 2, 3 i 4). Postanak i održanje tih različitosti mogu se obrazložiti relativno slabim međusobnim vezama gore navedenih mjesta, kao i rijetkim vezama sa sjedištem Nadbiskupije u gradu Zadru. Uz to su djelovale i specifične prilike u proteklim stoljećima: neposredna blizina mletačko-turske granice u 16. i 17. stoljeću, a kasnije, naročito u 18. stoljeću, teške ekonomske prilike u seoskim glagoljaškim župama Zadarske nadbiskupije. Župa Galovac osnovana je tek u prvoj polovici 18. stoljeća nakon što su Turci napustili Ravne kotare. Ostala tri spomenuta mjesta starije su župe i nikad nisu bila pod turskom vlašću. U jednom popisu glagoljaških župa u zadarskoj nadbiskupiji potkraj 17. stoljeća spominje se Filip Jakov među župama za koje se kaže da su gajile izvrsno crkveno pjevanje i obavljale procesije, sprovode i blagoslove »ilirskim jezikom«.¹

¹ Luka Jelić, *Fontes historici Liturgiae Glagolito-Romanae a XII ad XIX saeculum, Krk 1906*, 73:

Miscellanea Joannis Pastritii. — Cap. III. (1688—1700)

(...)

In Jadrensi dioecesi.

Retulent mihi Georgius Carestus Sibenicensis archipresbyter, postea archidiaconus, nec non alli, 40 loca in insulis et villis esse Glagolitas sub Jadrensi episcopo, sed numerarunt tantum:

1. Zaravecchia (Biograd na moru), quae antiqua fama clarebat et modo in villam transiit.

(...)

7. S. Filippi et Jacobi (Filip Jakov) in mediterraneo, praeter plurima alia.

In hisce ergo cantus eximius est et processiones et quaevis aliae exequiae benedictiones fiunt illyrice.

U vrijeme borbi s Turcima, u teškim ekonomskim prilikama i u vrijeme oštih borbi za održanje glagoljaškog bogoslužja potkraj 19. i početkom 20. stoljeća — seoski su popovi glagoljaši imali mnogo važnijih i prećih briga nego što je to bila briga za razvijanje i unapređivanje pjevanja u crkvi. Zato se i moglo dogoditi da su se uspjeli sačuvati mnogi elementi iz udaljenije prošlosti. Pjevanje *dijaloške* uskrсне sekvence uspjelo se održati gotovo četiri stotine godina nakon reformiranog, novog misala pape Pija V (1570), u kojem je u uskrсноj sekvenci ostalo samo jedno pitanje Mariji Magdaleni.² Time je ta sekvenca izgubila svoju prijašnju dijalošku osobinu.

Pitanje *Reci nami(n), Marijo* (prema tekstovima iz Filip Jakova, Galovca i Tkona, u Vrgadi *Reci nam, Marijo*) javlja se u snimljenom pjevanju tekstova uskrсне dijaloške sekvence iz Filip-Jakova i Vrgade šest puta, iz Tkona četiri i iz Galovca triput (vidi priložene tekstove). U srednjovjekovnom latinskom tekstu te sekvence pitanje Mariji Magdaleni postavlja se četiri puta³, isto toliko u glagoljskom misalu kneza Novaka (1368) i Prvotisku glagoljskog misala iz 1483. godine,⁴ triput u glagoljskom misalu modruškog biskupa Zadranina Šimuna Kožičića-Benje (1531),⁵ a u Berlinskom glagoljskom misalu (1402)⁶ i Hrvojevom glagoljskom misalu (1403—1404)⁷ pet puta.

Dijaloški tekst uskrсне sekvence veoma je prikladan za izvođenje u dvije skupine: u prvoj solist ili mala grupa pjevača, u drugoj svi ostali (velika grupa pjevača) što izvode samo pitanja Mariji Magdaleni. Pitanje »*Nu nam pravi, o Marija / ča s' na puti ti vidila?*« javlja se četiri puta i u glagoljicom pisanom drugom starohrvatskom prikazanju 'u Tkonskom zborniku iz sredine 16. stoljeća, koje je Franjo Fancev nazvao »*Uskrснуće Isukrstovo*« (listovi 57 a i 57 b, stihovi 536—549), premda su odgovori drukčiji nego što su u uskrсноj dijaloškoj sekvenci.⁸

Posebno valja istaći činjenicu da se dijaloški oblik pjevane sekvence održao i u vremenima kad su se pjevači služili novijim tekstovima, novijim prijevodima latinskog originala u kojem je — od 1570. dalje — bilo objavljeno samo jedno pitanje Mariji Magdaleni. Izvođači su preuzimali i pjevali dijalošku formu svojih pređa sa nekoliko po-

² Samo jedno pitanje u uskrсноj sekvenci ima i reformirani glagoljski misal Rafaela Levakovića, *Missal rimskij va ezik slavenskij*, Rim 1631, 297.

³ J. Kehrein, *Lateinische Sequenzen des Mittelalters*. Mainz 1873, br. 83 navodim prema: Vinko Premuda, *Uskrсна sekvencija*. II Vjesnik Staroslavenske akademije u Krku za godinu 1913, Krk 1914, 43, 44—45.

⁴ Marija Pantelić, *Prvotisak glagoljskog misala iz 1483. prema misalu kneza Novaka iz 1368*. Radovi Staroslavenskog instituta, knj. 6, Zagreb 1967, 92.

⁵ Vinko Premuda, *Uskrсна sekvencija (...)*, 44—45.

⁶ Jerko Bezić, *Razvoj glagoljaškog pjevanja na zadarskom području*, Institut Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zadru, Djela knj. V, Zadar 1973, 136 (bilješka 480).

⁷ *Hrvatskoglagoljski misal Hrvoja Vukčića Hrvatinića*. Transkripcija i komentar. Izdanje priredili Biserka Grabar, Anica Nazor, Marija Pantelić, redaktor Vjekoslav Štefanić, Zagreb — Ljubljana — Graz 1973, 196 (f. 98 (100), c i d).

⁸ Franjo Fancev, *Muka Spasitelja našega i Uskrснуće Isukrstovo — dva hrvatska prikazanja 15. vijeka*. Građa za povijest književnosti hrvatske, knj. XIV, Zagreb 1939, 282—283.

navljanja pitanja Mariji Magdaleni, bez obzira na činjenicu što takav oblik izvedbe nije više odgovarao službeno odobrenim i objavljenim liturgijskim tekstovima. Još 1963. predvođeci pjevači u Vrgadi na istoimenom otoku služili su se tekstem iz lekcionara Ivana Bandulovića »Pištole i evanđelja priko svega godišta u mletačkom izdanju iz 1739. godine⁹ (prvo izdanje 1613. u Veneciji). Pjevači iz ostalih navedenih mjesta služili su se tekstem iz novijeg evanđelistara Petra Vlašića iz 1921. godine.¹⁰

Slobodno oblikovanje teksta i različita mjesta na kojima se u tekstu pojavljuju pitanja karakteristično je za narodno stvaralaštvo, za folklornu glazbu. Pjevači iz Filip-Jakova postavljaju pitanje Mariji Magdaleni odmah nakon prve rečenice uskrsne sekvence, što je dosta neobično, jer pitanje na tom mjestu nema razložnog opravdanja u sadržaju teksta te sekvence. Takvo oblikovanje nastalo je iz razloga *glazbenog oblikovanja* jer odmah u početku uz skupinu predvođecih pjevača (malu skupinu) aktivira velik zbor svih ostalih pjevača. U pjevanom tekstu uskrsne dijaloške sekvence iz Galovca pitanje Mariji Magdaleni javlja se nakon druge pjevane »strofe« (riječ *strofa* je u navodnim znacima jer je tekst te sekvence često u prozi, stihove nalazimo, npr., u pitanju Mariji Magdaleni). Na istom se mjestu prvi put javilo to pitanje i u srednjovjekovnom latinskom tekstu dijaloške uskrsne sekvence (vidi u prilogu).¹¹ U Tkonu i u Vrgadi to se pitanje pojavljuje tek nakon treće pjevane »strofe« te sekvence.

Potrebno je upozoriti da sam na uskrsnu dijalošku sekvencu naišao samo u 4 mjesta od ukupno 64 u kojima sam istraživao glagoljaško pjevanje na području zadarske nadbiskupije.

Notni zapisi četiriju napjeva glagoljaške dijaloške uskrsne sekvence (vidi u prilogu notne primjere br. 1—4) ne pokazuju nikakvih srodnosti sa poznatom koralnom melodijom za latinski tekst »*Victimae paschali*«. Taj koralni napjev obuhvaća veoma razvijenu dijatonsku melodijsku krivulju u opsegu čiste undecime (oktave i kvarte!). Zapisani pretežno dvoglasni napjevi glagoljaške dijaloške uskrsne sekvence iz svih prije navedenih mjesta u opsegu su čiste kvinte sa dodanim tonom u donjoj čistoj kvinti ispod završnog tona vodećeg gornjeg glasa. Obadvije dionice (vodeći i prateći glas) zajedno obuhvaćaju ovaj tonski niz: c¹ f¹ g¹ (as¹) a¹ b¹ c². Zapisani napjevi pokazuju očiglednu međusobnu srodnost u oblikovanju melodijske krivulje, dijelom i u pogledu ritma; premda se izvode slobodnim ritmom (ritmom riječi) ipak su prilično jasno uočljive razlike u trajanju pojedinih tonova i u njihovu ritamskom grupiranju.

Napjev iz Galovca razlikuje se od drugih po tome što se u dijaloškom izvođenju izmjenjuju solisti i zbor. U Filip-Jakovu naizmjenično pjeva mala skupina predvođecih pjevača i zbor svih ostalih pjevača. U Tkonu i na Vrgadi uz predvođecg pjevača pjeva i skupina

⁹ PISCTOLE I EVANGHIELYA priko svega Godiscta NOVO ISTOMAČENA PO RASLOGU MISSALA DUORA RIMSKOGA, V BNEZIH, Po Nicoli Pezzanu, 1739, 113 (Ovo nasliedovanye govoriyse na dan Uskarsnutya...).

¹⁰ *Evanđelistar to jest Ėpistole i Evanđelja preko sve godine po novom Rimskom Misalu (...)*, priredio (...) o. Petar Vlašić, Dubrovnik 1921, 119.

¹¹ J. Kehrein, *Lateinische Sequenzen (...)* br. 83.

pjevača, isti izvođači pjevaju i tekst i pitanja dijaloške uskrzne sekvence. Stoga u Tkonu i Vrgadi sama izvedba te sekvence ne ističe glazbeni dijalog.

Oblikovanje napjeva temelji se na zajedničkim melodijskim osnovama svake pjevane »strofe«. Takvo izvođenje dijelom podsjeća na načela oblikovanja melodijske krivulje u koralnoj psalmodiji. Četiri zabilježena napjeva glagoljaške dijaloške uskrzne sekvence malog su opsega, nalik na napjeve iz svjetovnog narodnog pjevanja u sjevernoj Dalmaciji.

Osim izdvojenog nastupanja solista u napjevu iz Galovca, dijaloška uskrzna sekvenca u ostala tri navedena lokaliteta pjeva se u osnovi dvoglasno, vodećom i pratećom dionicom. Kako u pjevanju sudjeluju i žene, naročito u izvedbi pitanja *Reci nami(n)*, *Marijo*, ženski glasovi udvajaju u gornjoj oktavi dionicu pratećeg muškog glasa. U napjevima iz Filip-Jakova i Vrgade pojavljuje se povremeno i treći glas što izvodi samo najdublji ton kojim, inače, drugi prateći glas završava svoju dionicu. Samo ponekad dolazi i do dijeljenja glasova, do pojave dviju dionica i u ženskom pjevanju, i to time što se pojavljuje i gornja oktava vodećeg glasa. Vodeću dionicu redovito izvodi predvođeni pjevač. Načelo da vodeću dionicu pjeva solist, a prateću nekoliko pjevača, javlja se i u svjetovnom narodnom pjevanju u sjevernoj Dalmaciji.¹²

Sva četiri napjeva dijaloške uskrzne sekvence u slobodnom su ritmu, u ritmu riječi, gdje se trajanje pojedinih tonova ne može uvijek točno zabilježiti. U priloženim notnim primjerima pomoćni znaci iznad ili ispod notne glavice ukazuju na neznatno produljene (0) ili neznatno skraćene (∩) tonove.

Završna dvoglasja u čistoj kvinti obilježja su tzv. pjevanja »na bas« u svjetovnom novijem narodnom pjevanju sjeverne Dalmacije početkom druge polovice 20. stoljeća, kao i u Slavoniji, u Bosni i u Hercegovini. S druge strane, promjenljivi ton iznad završnog tona napjeva očigledna je osobina starijeg sloja svjetovne folklorne glazbe u Dalmaciji, a i drugdje. U napjevima iz Galovca i Vrgade javlja se takav ton u završnoj kadenci melostrofe u intervalu male sekunde iznad završnog tona.

Veći dio teksta dijaloške uskrzne sekvence nije u stihovima. Dva jasna sedmerca, strukture 4,3 sadrže pjevano pitanje *Reci nami(n)*, *Marijo* u sekvencama iz Filip-Jakova i Galovca. U istom pitanju u sekvencama iz Tkona i Vrgade imamo, doduše, sedmerac 4,3 i osmerac 5,3 (3, 2, 3) — Tkon, te šesterac 3, 3 i osmerac 5, 3 (3, 2, 3) — Vrgada, ali ti su stihovi međusobno različiti i po broju slogova i prema strukturi stiha. Stoga stvaraju dojam da je tekst slobodan, da nije čvršće vezan određenim stihovima. Takav tekst ne oblikuje čvršću, stabilnu i jasniju glazbenu formu.

Ovdje ne ulazimo u izlaganje društveno-ekonomskih prilika i odnosa koji su, posebno u 18. st., omogućili snažniji ulazak elemenata lokalnog svjetovnog narodnog pjevanja u glagoljaško pjevanje sjeverne

¹² Jerko Bezić, *Odnosi starije i novije vokalne narodne muzike na zadarskom području*. Narodna umjetnost, knj. 4, Zagreb 1966, 52 (notni primjer br. 14).

Dalmacije.¹³ Razumljivo je da magnetofonski snimci glagoljaškog pjevanja iz početka druge polovice 20. st. redovito ne mogu biti pokazatelji glagoljaškog pjevanja u udaljenijim proteklim stoljećima. Unatoč tome, napjevi glagoljaške dijaloške uskrсне sekvence iz sjeverne Dalmacije dragocjena su svjedočanstva snažne i vitalne tradicije koja je usprkos novim tekstovima uspjela u pjevanju sačuvati stari, predtridentinski dijaloški oblik te sekvence, a u napjevima i elemente starijeg i novijeg svjetovnog narodnog pjevanja u sjevernoj Dalmaciji.

¹³ J. Bezić, *Razvoj glagoljaškog pjevanja na zadarskom području (...)* 190, 191—192.

PRILOZI
TEKST DIJALOŠKE USKRSNE SEKVENCE IZ MJESTA *FILIP JAKOV*
NEDALEKO BIOGRADA NA MORU

Žrtvi vazmenoj
neka hvale daju kršćani.
 Reci namin, Marijo,
 što s' na putu vidjela?
Jaganjac otkupi ovce,
nevini Krist s Ocem izmjeri (!) gr'ješnike.
 Reci namin, Marijo,
 što s' na putu vidjela?
Smart i život u čudnom pobiše se boju,
vođa života mrtav, kraljuje živ nam.
 Reci namin (. . .)
Grob Krista vidjeh živoga
i slavu uskrsloga.
 Reci namin (. . .)
Anđeoske svjedoke,
ubrus i haljine.
 Reci namin (. . .)
Uskrsnuo je Krist, ufanje moje,
pred vama će ići u Galileju.
 Reci namin (. . .)
Znamo da je od mrtvih Krist uskrsnuo doista.
Pobjedniče Kralju, ti se smiluj nama.
Amen. Aleluja.

TEKST DIJALOŠKE USKRŠNJE SEKVENCE IZ MJESTA *GALOVAC*
KRAJ ZEMUNIKA U RAVNIM KOTARIMA

Žrtvi vazmenoj
nek hvale daju kršćani.
Jaganjac otkupi ovce,
nevini Krist s Ocem izmiri grešnike.
 Kaži (!) nama, Marijo,
 što s' na putu vidjela?
Smrt i život u čudnom se pobiše boju,
vođa života mrtav, kraljuje, živ nam je.
 Reci namin, Marijo,
 što s' na putu vidjela?
Grob Krista vidjeh živoga
i slavu uskrsnuloga.
Anđeoske svjedoke,
ubrus i haljine.
 Reci namin (. . .)
Uskrsnuo je Krist, ufanje moje,
prijedi će vas ići u Galileju.
Znamo da je od mrtvih Krist uskrsnuo doista.
Pobjedniče Kralju, ti se smiluj nama.
Amen. Aleluja.

TEKST DIJALOŠKE USKRSNE SEKVENCE IZ MJESTA TKON
NA OTOKU PASMANU

Žrtvi vazmenoj
neka hvale kršćani.
Jaganjac otkupi ovce,
nevini Krist s Ocem izmiri gr'ješnike.
Smrt i život u čudnom pobiše se boju.
Vođa života mrtav, kraljuje živ nam.

Reci namin, Marijo,
što si na putu vidila?

Grob Krista vidjeh živoga
i slavu uskrsnuloga.

Reci namin (..)

Anđeoske svjedoke,
ubrus i haljine.

Reci namin (..)

Uskrsnuo je Krist, ufanje moje,
pred vama će ići u Galileju.

Reci namin (..)

Znamo da je od mrtvih Krist uskrsnuo doista.
Pobjedniče Kralju, Ti se smiluj nama.
Amen. Aleluja.

TEKST DIJALOŠKE USKRSNE SEKVENCE IZ MJESTA VRGADA
NA ISTOIMENOM OTOKU

Posvećenju vazmenomu,
hvale da prikažu kršćani.
Jaganjac ovce otkupi,
Krst pravednu Ocju (!) izmjeri (!) kršćane.
Smert i život hrvanjem hrvaše se čudnovatim.
Vojvoda života mrtav, među nami kraljuje živ.

Reci nam, Marijo,
što si na putu vidila?

Grob Isukrsta živućega.

Reci nam (..)

I slavu vidi(h) uskrsnućega.

Reci nam (..)

Anđeojsko svjedočanstvo,
ubrus i odjeću.

Reci nam (..)

Uskrsnuo Krst, ufanje moje,
u Galileju po vas pride.

Reci nam (..)

Znamo da Isukrst uskrsnuo od mrtvih istinito.

Reci nam (..)

Ti nas, dobitniče Kralju, pomiluj.
Amen. Aleluja.

LATINSKI TEKST DIJALOŠKE USKRSNE SEKVENCE
J. Kehrein, Lateinische Sequenzen des Mittelalters,
Mainz 1873, Nr. 83

Victimae paschali laudes
immolent christiani.
Agnus redemit oves:
Christus innocens Patri reconciliavit peccatores.

Dic nobis, Maria:
Quid vidisti in via?

Mors et vita duello conflixere mirando:
dux vitae mortuus regnat vivus

Dic nobis (. . .)

Sepulchrum Christi viventis
et gloriam vidi resurgentis.

Dic nobis (. . .)

Angelicos testes,
sudarium et vestes.

Dic nobis (. . .)

Surrexit Christus spes mea,
praecedet vos in Galilaeam.

Credendum est magis soli Mariae veraci,
quam Judaeorum turbae fallaci.

Scimus Christum surrexisse a mortuis vere:
tu nobis, victor rex, miserere.

Amen. Alleluia.

ZUSAMMENFASSUNG

DIE DIALOGISCHE OSTERSEQUENZ IM UEBERLIEFERTEN
GLAGOLITISCHEN GESANGE NORDDALMATIENS

Der Text der Ostersequenz »Victimae paschali« — kroatisch »Žrtvi vazme-
noj« (1921), »Posvećenju vazmenomu« (1739), altslawisch »Žr'tvi paskov'nie« (1402,
1403—1404) — war bis zur Veröffentlichung im reformierten Missale des Papstes
Pius V (1570) dialogisch, wo vier, oder sogar mehrere Fragen an Maria Magdalena
und bezügliche Antworten aufgezeichnet waren.

In Norddalmatien, südöstlich von Zadar hat der Verfasser in vier Oertern
im Jahre 1963 kroatische Texte mit besonderen lokalen Melodien auf Tonband auf-
genommen und später transkribiert (siehe in der Beilage vollzählige kroatische
Texte aus vier Oertern und ein Lateinischer Text aus dem Mittelalter, nachher vier
Notenbeispiele). Die gesungene Fragen fungieren als Kehrreime, die in zwei Sie-
bensilblern gestaltet sind. Der andere Text der Sequenz ist nicht metrorhythmisch
gebunden. Die lokalen diatonische Melodien (mit einigen Abweichungen in die so-
genannte enge Intervalle) zeigen keine Aehnlichkeiten mit der choralen Melodie
der »Victimae paschali«.

Durch eine kurze Auslegung der historischen Ereignisse in Norddalmatien
von 16. bis 20. Jahrhundert erklärt der Verfasser, warum konnten die alte Texte
und Melodien der Ostersequenz in Umgebung von Zadar bis in der Mitte des 20.
Jahrhundert lebendig bleiben.

1

♩ = 120

Filipjakov XII / 1963

Solisti:

Žr-tvi va — zme — noj ne — ka hva — le da — ju kr — šća — ni.

♩ = 92

♩ = 120

Solisti:

Ja — ga — njac ot —

Zbor:

Re — ci na — min, Ma — ri — jo, što s'na pu — tu vi — dje — la ?

— ku — pi ov — ce, ne — vi — ni Krist sO — cem iz — mje — ri (!) gr'je — šni — ke.

♩ = 104

Re — ci na — min, Ma — ri — jo, što s'na pu — tu vi — dje — la? (...)

2

Galovac IV / 1963

Muški solist $\text{♩} = 108$

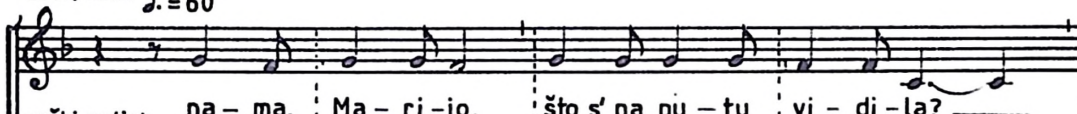

Žr - tvi vaz-me-noj nek hva-le da-ju kr-šća-ni.

Ja-ganjac ot-ku-pi ov-ce, ne-vi-ni Krist s O-cem iz-mi-ri gre-šni-ke.

zbor, žene $\text{♩} = 60$

muški solist na - ma, Ma - ri - jo, što s' na pu - tu vi - di - la? _____

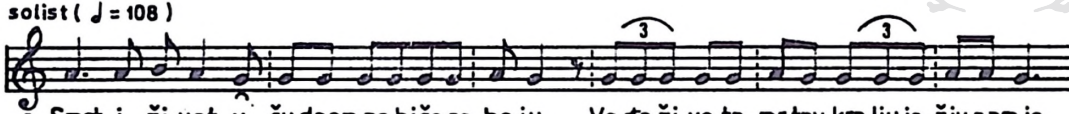

8 Ka - ži (!) na - ma, Ma - ri - jo, što s' na pu - tu vi - di - la? _____

8 muškarci na - min (!)

solist ($\text{♩} = 108$)

8 Smrt i ži-vot u ču-dnom po-bi-še se bo-ju. Vo-đa ži-vo-ta, mr-tav, kra-lju-je, živ nam je.

zbor ($\text{♩} = 60$)

na - min, Ma - ri - jo, što s' na pu - tu vi - dje - la? (. . .)

8 Re - ci na - min, Ma - ri - jo, što s' na pu - tu vi - dje - la? (. . .)

8 muškarci na - min (!)

3

♩ = 132

Tkon XII/1963

Pojedini ženski glasovi

M. solist

dva muškarca

Žr-tvi vaz-me - noj ne-ka hva - le da - ju Kr-šća-ni. ---

un poco più mosso

Ja-ga-njac oť-ku - pi ov-ce, ne-vi-ni Krist s O-cem iz-mi - ri gr'je - šni-ke. (...)

Ja-ga-njac oť-ku - pi ov-ce, ne-vi-ni Krist s O-cem iz-mi - ri - gr'je - šni-ke. (...)

Re - ci na - mi, Ma - ri - jo, što si na pu - tu vi - dje - la?

Re - ci na - mi, Ma - ri - jo, što si na pu - tu vi - dje - la?

meno

Grob Kri - sta vi - djeh; ži - vo - ga i - sla - vu us - kr - slo - ga. (...)

Grob Kri - sta vi - djeh; ži - vo - ga i sla - vu us - kr - slo - ga. (...)

4

Vrgada, XII / 1963

$\text{♩} = 96$

Po - sve - će - nju va - zme - no mu, hva - le

$\text{♩} = 108$

da pri - ka - žu krš - ća - ni. Ja - ga - njac ov - ce

ot — ku - pi (!) Krst pra - ve - dnu O - cju (!) i — zmje - ri (!) kr - šća - ne.

Re - ci, nam, Ma - ri — jo, — što si na pu - tu vi - di - la?

Grob I - su - kr — sta ži — vu - će - ga.

$\text{♩} = 108$

Re - ci nam, Ma - ri — jo, što si na pu-tu vi-di — la?

I — sla-vu vi — di(h) U — skr-snu-će --ga. (...)